

det her altså løbe meget, meget løbsk. Men jeg synes ikke, vi skal tale os længere fra hinanden.

Jeg sagde til indledning: Jeg synes, vi skal kigge på tilskuddet til adoption, for jeg er udmærket klar over, at her er der faktisk nogle ret voldsomme udgifter, og der er også en stigning i forhold til, hvad vi tidligere har set. Men der ligger altså også den store andel af udgifterne, som vi ikke kan styre, og som formidlingsorganisationerne ikke kan styre. Derfor skal vi passe på med bare at åbne alle sluser.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jamen jeg er da meget glad for, at Socialdemokratiet ønsker at snakke sammen om at finde en model, en løsning på den her store opgave. Det synes jeg da ville være meget positivt.

Men så kan jeg til oplysning også sige, at formanden for Adoption og Samfund fortæller, at hvis staten skulle bære de totale udgifter til adoption, som de er i øjeblikket, så ville det være en udgift på 35 mio. kr. om året til adoption. Det er de totale udgifter, som man vurderer det nu i Adoption og Samfund, mens udgifterne p.t. pr. år til kunstig befrugtning er 80 mio. kr. Den udgift ville jo sikkert falde betragteligt, hvis man gav noget mere til adoption, eller hvis man udlævnede den økonomiske forskel.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af børns adgang til skadelige internetsider på computere opstillet i offentlige institutioner og på steder, hvortil der er almindelig adgang.

Af Lone Yalcinkaya (CD) m.fl.
(Fremsat 15/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg tror, at langt de fleste mennesker umiddelbart kan identificere sig med det ønske, der ligger bag beslutningsforslaget fra CD.

Det er en helt naturlig, lad mig bare kalde det drift hos mennesker, at de gerne vil forsøge at beskytte deres børn mod oplevelser, der er ubehagelige, og oplevelser, der er skadelige, og der kan jeg da føje til: Det manglede også bare andet.

Så det ønske, der er udtrykt i forslaget her, mener jeg kun, at man kan have sympati for.

Dér, hvor jeg mener vandene skilles, er i vurderingen af, hvorvidt det er muligt, som det anføres i forslaget, at give den beskyttelse af børn på en fornuftig måde, der er lagt op til. For det, det går på, er jo, at alle, der er indehavere af offentligt tilgængelige computere, der er internetadgang til, skal installere et såkaldt filtreringssoftware, som så kan blive slået til, når det er børn, der skal bruge computeren.

Jeg mener som sagt, at det er et sympatisk forslag, men når man graver lidt dybere i det, mener jeg, at indførelse af sådan et påbud rent teknisk vil have en række meget store vanskeligheder knyttet til sig, og jeg tror også, at vi skal være meget opmærksomme på de uheldige bivirkninger, der i øvrigt kan være af forslaget.

Det er jo meget ofte sådan, at man mener, at smart teknologi kan være løsningen på vanskelige problemer, og umiddelbart kunne filtreringsprogrammer godt se ud til at være sådan en smart teknologi.

Når det alligevel ikke er det, er det, fordi programmerne ikke er så præcise, som man kunne ønske sig. På den ene side virker filtreringen ikke over for alle de hjemmesider, som indeholder potentielt skadende materiale, og på den an-